

dispress 193

Nezávislý list souboru závislého na Českém rozhlase

Cesta na sever a zase zpátky

Běžnou linkou jsme se v podvečer ve středu 22. září vydali z Florence do švédského Linköpingu (čte se „linčepink“). Dvakrát jsme se museli nalodit na trajekty, drncali jsme se přes noc až do dalšího odpoledne, kdy si nás na autobusovém nádraží vyzvedli hostitelé. Společná fotografie vznikla po představení v hudební

škole, skálu tam mají přímo před okny. Z paluby trajektu Hamlet je na dosah údajný hamletovský zámek, Elsinor, neboli Kronborg, pevnost vybudovaná v dánském přístavním městě Helsingör, také tady se dobře fotí. A co alespoň dva úryvky z cestovatelských deníků?

Zájezd do Švédska se mi moc líbil. Poznali jsme novou zemi, procvičili jsme si angličtinu, získali jsme nové kamarády zameškali jsme přes týden školy:))... Představení se nám podle mě povedla. Sklidili jsme úspěch, jak u Švédů, tak u dětí z Meziboří. Švédové byli velmi sympatičtí a příjemní. Ale do Česka jsme se přece jen těšili. Hlavně na postel, protože v autobuse se moc spát nedalo. Stejně jsme si odnesli krásný zážitek a na zájezd do Švédska budeme dlouho vzpomínat. *JáOz*

Jelikož jsme z Prahy vyrazili až v odpoledních hodinách, museli jsme vzdorovat noci v autobuse. Byla to těžká noc. V šest hodin ráno jsme měli první trajekt do Dánska. Velmi dobře jsme se tam bavili, protože Jáchym Suchomel vytvořil skupinku uprchlíků a Josef Tuček hledal část své skupinky, která byla v ní. Hladce jsme přistáli na pevnině Dánska a užívali jsme si prostředí necivilizované země. První náznaky života byly až v Kodani, která se mi líbila díky památkám, budovám, ale i lidem jezdících na kolech. Asi po třech hodinách jízdy jsme se dostali na trajekt do Švédska. Právě na tomto trajektu Václav vyfotil fotku dva Hamlety, které si velmi cením. Po hladkém přistání ve Švédsku

nás čekala úmorná cesta do krásného Linghemu. Už nás to fakt nebavilo a všichni chtěli ven. V Linghemu si každý našel svůj kufr a Elisabeth každému řekla nezbytné pokyny. Dále jsme se už odebrali do našich domovů a tam už jsme měli celý den zůstat. Mně to nijak nevadilo, už jsem byl unavený a všechno mě bolelo, tak mě zpráva, že zbytek dne strávíme v rodinách, vůbec nevadila. Moje a Jáchymova rodina byla tříčlenná. Jeden manželský pár a úchvatné dvouleté miminko Gustav. Po důkladné prohlídce domu jsme měli čas na vybalení. Pak jsem odpočíval a zkoušel spát, mezitím co Gustav si dole hrál a, co bylo horší, neustále řval. Vzbudili mě na večeri asi v šest hodin. Měli jsme výborné špagety. Ale já neměl hlad, tak jsem si dal málo. Po večeri jsem si vyčistil zuby a jelikož jsem byl moc unavený, šel jsem spát.

O 9 dní později... Když už sedím v teple svého domova, přemýšlím o tom, jak bych tento zájezd zhodnotil. Na začátku jsem měl obavu z nedorozumění v rodině, ale s Jáchymem jsme si slovíčka navzájem doplňovali, takže jsme základním pokynům rozuměli (jenom kvůli slovíčku "nůžky na nehty" jsem musel volat domů :D). Velmi mě mrzelo, když už byl poslední den a zjistil jsem, že na programu je skoro jenom loučení. Elionor, Henrik a malý Gustav byli fantastický. Doufám, že se ještě někdy uvidíme. Největším divadelním zážitkem ve Švédsku pro mě bylo narychlo zimprovizované představení na chodbě (nikdy bych neřekl, že se tam vejde tolik lidí). Tento zájezd pro mě byl velkým zážitkem a kdybychom byli ve škole, tak má 1.

PS: Jenom já jsem po návratu schytl pětku a čtyřku :-)

JoKa

Dozvuky Rodinného alba 2010

Naši milí malí i větší kamarádi, drahá Dismančata!

Asi se podivíte, kdože vám to píše a proč vám píše. Byla jsem 12. září mezi vámi v divadle Minor, jedna z těch několika starých paní, které se tam belhaly s holemi. Ale zapomeňte teď na ty hole a představte si, že jsme před téměř 70 lety byly a byli přibližně tak staří, jako vy teď, a že jsme v roce 1942 poprvé rozechvělí vstoupili do budovy rozhlasu a do slavného a milovaného studia 6

plni nadějí na možnost pracovat v už tehdy velmi známém Dismanově souboru.

Společně jsme prožívali první „Broučkovy“ (to podle Karafiátových Broučků, které jsme několik let hráli v tzv. Intimním divadle na Smíchově), kde se naše vzájemné vztahy ještě utužily. Na Otavě jsme v ranní mlze napjatě pozorovali vodní pytláky, jak se s hořícími loučemi brodili pod naším táborem mělkou vodou a napichovali ostrými bodci světlem přilákané ryby. - Vynalézavost našich kluků byla nekonečná – ty ryby (moc jich nebylo) jsme měli příští den k obědu!

A tábor v Tatrách, kde nás trubkou budil Jirka Horčíčka, kde nám ale také tragicky umřel miláček souboru, nejmenší „Brouček“ Pavlíček Břínek.

Mohla bych vzpomínat celé hodiny. Veselé i tragické příhody se střídaly, jak už to tak v životě chodí. Ale byla to neuvěřitelně bohatá škola. A za vše, co bylo po ní, jsem vděčila přímo či nepřímo souboru.

Moji milí, vylila jsem si srdce, ale to nebyl účel věci. Víím, že doby jsou dnes velmi, velmi odlišné od těch „našich“, máte zcela jiné možnosti a příležitosti, než jsme měli my, ale nezapomeňte, že

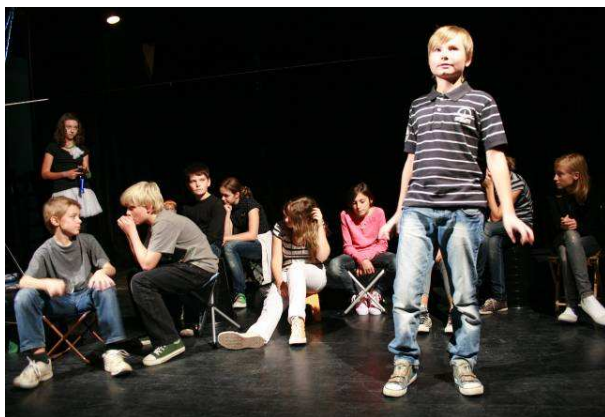
Dismanův soubor byl, jest a vždycky bude „ZNAČKOU KVALITY.“ Moc prosím, uvědomujte si to, buďte dobrému osudu vděčni za to, že vás do této jedinečné rodiny zavál, važte si každého okamžiku, který tam můžete strávit a užívejte si všeho toho krásného a neopakovatelného, co vás vyzbrojí do dalšího života zbraněmi, které vám už nikdy nikdo neodcizí.

Všechny vás v duchu objímám a držím vám palce. Vykročili jste do života tou správnou nohou.

Vaše Míla Smetáčková, kdysi Kočvarová (kráceno, plný text obdrží všichni členové samostatně)

Premiéra minulé: 20. 9. 2010 **Já to doufejme ňák zmáknou**

Týden a jeden den po Rodinném albu jsme se sešli v menší sestavě, přesto bylo vyprodáno. Zahřívacími předskokany v první části večera byli „Zahradníci“, na ně pak navázalo samotné premiérové „židličkové“ představení. Kdo ho viděl, potvrdí, že se vydařilo, kdo „zaspal“, má druhou možnost – navštívit reprízu! To je ovšem třeba zatrhnout si ji červeně v listopadovém fermanu (12. 11. v 18 v Minoru) – a nezaspat!

Premiéra příští: 22. 10. 2010

Malý sál MINORu v 18,45

Oscar Wilde: Strašidlo cantervillské

Připravil Tomáš Urbánek s nejstarší generací dnešních dismančat.

POZOR! Tentýž den už od 18 hodin v Malém sále Minoru

Hans Krása, Adolf Hoffmeister: Brundibár

(s klavírním doprovodem, určeno především francouzským studentům, ale i dalším zájemcům)

Pozdrav z Sherwoodu

To, že hraju v muzikálu Robin Hood, je jedním z mých největších zážitků za poslední rok. Když jsem poprvé přišel na zkoušku, byli všichni v tričku a v teplácích, takže jsem byl fascinovaný, když během prázdnin přibývalo scén, kulis, rekvizit, jak se představení začalo pomalu rýsovat.

Když jsem odjížděl na tábor, uměl jsem už celé představení nazpaměť. O to více mne překvapily změny, když jsem se vrátil – vypadla jedna z písniček, která se mi moc líbila. Svoje kolegy jsem málem nepoznal. Začalo se totiž zkoušet v kostýmech a třeba Leona Machálková jako čarodějnice byla „úplně opravdová“. Kostýmy jsou perfektní, i já mám svůj dobový zbojnický oblek. Hraju malého zbojníka Toma Zajíce, syna Malého Johna. Mezi mé oblíbené scény patří ta, kdy nás vedou na popravu a mne zachrání Lady Mariana. Kromě výkřiků na scéně jsem se musel naučit i trochu tancovat – to byl pro mne asi největší oříšek.

Celé představení můžu všem doporučit, je vtipné a zábavné. Písničky napsala známá dvojice Ondřej Soukup a Gabriela Osvaldová, která také kdysi chodila do souboru, takže ani nemusím říkat, že jsou fakt dobrý. Skvělé jsou i světelné efekty a kouzelné triky, třeba bezedný pohár.

No, a kdybyste mne tam nepotkali, tak třeba budete mít štěstí na Erika, se kterým se tam střídám. Mezi mé nejoblíbenější představitele hlavních rolí patří Jan Kříž jako Robin a Kamil Střihavka jako šerif z Nottinghamu. Jo, a abych nezapomněl, nejlepší jsou skřeti ☺.

Červený Trpaslík (Red Dwarf)

Asi většina z Vás zná britský sci-fi sitcom z 90. let s názvem *Červený Trpaslík*, ale víte, že byl natočený podle stejnojmenné knižní tetralogie? Tenhle seriál vždycky patřil k mým nejoblíbenějším, protože je prostě vážně hrozně vtipný, a o to asi jde nejvíc. Věděla jsem, že existuje knížka *Červený Trpaslík*, ale nikdy jsem se nedostala k tomu, abych si ji přečetla. Až doteď, půjčila jsem si od kamarádky první díl a hned jsem se do něj začetla. Pro ty, kdo o *Červeném Trpaslíkovi* nikdy neslyšeli, jde o jakousi parodii na sci-fi, která se samozřejmě odehrává v hlubokém vesmíru, poté, co na obří kosmické lodi, nazvané paradoxně Červený Trpaslík, zbyde poslední žijící člověk – Lister. Přežije totiž výbuch smrtelného plynu a probudí se o tři miliony let později. Sdílí loď spolu s otravným byrokratickým hologramem (počítačově vytvořená simulace mrtvého) Rimmerem, malicherným narcistickým Kocourem (není to ve skutečnosti kocour, ale vyvinul se z něj) a s uklízcím robotem Krytonem. A samozřejmě nesmím zapomenout na lodní počítač Hollyho s IQ šest tisíc. Při svém cestování se dostávají do bizarních vtipných situací a knížka je hlavně hodně nabitá britským humorem a dělá si legraci z klasických sci-fi románů. Pro představu se žánrem podobá *Stopařovu průvodci galaxií* (taky stojí za to). Čtyři díly nesou podnázvy *Nekonečno vítá ohleduplné řidiče*, *Lepší než život*, *Poslední člověk* a *Pozpátku*. Autory jsou Doug Naylor a Rob Grant, přičemž poslední díl už psal jen Grant, takže není tak dobrý jako ostatní. Chtěla bych tímto knížky doporučit všem, kdo se chtějí zasmát, já sama jsem občas při čtení v metru svými záchvaty smíchu docela upoutávala pozornost. ☺ *MaKa*

Dismanův rozhlasový dětský soubor, Český rozhlas, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2

sbormistři: **Zdena a Václav Fleglovi**

zfglovl@rozhlas.cz; vflegl@rozhlas.cz; tel.: 221 552 425

produkční: **Jana Řihová**, jana.rihova@rozhlas.cz, tel.: 221 552 423, 724 251 604

web: www.drds.info // www.rozhlas.cz/drds

Facebook: [Dismanův rozhlasový dětský soubor](https://www.facebook.com/dismanuv.rozhlasovy.detsky.soubor)

FERMAN DRDS - listopad 2010

pondělí	25. 10.	17,30 - 19,30	návštěva tiskárny pro přihlášené; odjezd, příjezd - Římská	Česká unigrafie
	26. 10.	- 31. 10.	podzimní volno, zkoušky odpadají	
úterý	2. 11.	16,00- 17,30	Zahrada (komplet!!!)	VINO č. 307
		17,00 - 18,45	STARS + Neapol	VINO č. 425 + 307
<small>Hans Krása, Adolf Hoffmeister:</small>				
čtvrtek	4. 11.	13,30 - 21,30	BRUNDIBÁR (zač. v 17,00)	Žatec
pátek	8. 10.	15,15 - 17,00	Ryba - Mše	VINO, č. 307
		16,00- 17,30	Zahrada (rezerva)	VINO č. 425
pondělí	8. 11.	18,00 - 20,30	ZAHRADA (pro CID, zač. v 19,00)	Palác Akropolis
úterý	9. 11.	17,00 - 19,30	STARS (bez zahradníků, do 18,30) + Neapol (do 19,30)	VINO č. 425 + 307
čtvrtek	11. 11.	16,00 - 17,45	MLS (bez zahradníků)	VINO, č. 307
pátek	12. 11.	15,15 - 16,45	Ryba - Mše	VINO, č. 307
		17,00 - 19,15	JÁ TO DOUFEJME NÁK ZMÁKNU (Neapol) (zač. v 18,00)	Malý sál divadla Minor
úterý	16. 11.	17,00 - 19,00	STARS	VINO, č. 307
čtvrtek	18. 11.	16,00 - 18,00	MLS	VINO, č. 307
pátek	19. 11.	15,15 -17,00	Ryba - Mše	VINO, č. 307
úterý	23. 11.	17,00 - 19,00	STARS	VINO, č. 307
čtvrtek	25. 11.	16,00 - 17,00	MLS	VINO, č. 307
		17,00 - 18,30	Brundibár - generálka před zájezdem	VINO, č. 307
<small>Hans Krása, Adolf Hoffmeister:</small>				
pátek	26. 11.	16,00 - 21,00	BRUNDIBÁR (zač. v 19,00)	Terezín
sobota	27. 11.	9,00 - 18,00	VÝBĚR NOVÝCH DĚTIČEK aneb KONKURZ	VINO

VÝHLED VPŘED:

pátek	10. 12.	15,30 - 18,00	Jakub Jan Ryba: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ (zač.v 17,00)	Šimon a Juda
pondělí	13. 12.	16,30 - 20,00	Jakub Jan Ryba: ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ (zač.v 18,00)	MINOR -Velký sál
<small>Hans Krása, Adolf Hoffmeister:</small>				
24. 1.	2011	8,15 - 18,00	BRUNDIBÁR (zač. v 11,00 a v 16,00)	VELVARY
13. 8. - 27. 8.	2011		Letní soustředění v Radosti	DOBRÁ U SVĚTLÉ